

[M. C. Jensen.]

Statskassen og Halvdelen Dansk Fiskeriforenings Hjelpefond, som har til Opgave at støtte forulykkede Fiskeres efterladte; denne Hjelpefond, som er stiftet af Mænd, der har haft Øje for, til hvilken Nytte det vilde være at have en saadan lille Hjelpefond, er nu saa stærkt paa Retur, at den kunde trænge stærkt til at faa en lille Støtte. Jeg vil derfor tillade mig at spørge Ministeren — det er muligt, at han ikke paa staaende Fod kan svare mig —, hvorledes han stiller sig til Tanken om en Ændring i § 2, gaaende ud paa, at Halvdelen af de Bøder, der idømmes for Overtrædelser af denne Lov, tilfalder Statskassen, og den anden Halvdel tilfalder den Hjelpefond, jeg lige har omtalt.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Josiassen: Den ærede Ordfører for Venstre (M. C. Jensen) udtalte en Beklagelse af, at Forholdene havde udviklet sig saaledes for Fiskeriet, at det var nødvendigt at regulere ikke alene Udførselen af Fisk, men ogsaa Indførselen. Det er jo rigtigt. Det havde været rarest, hvis Tiderne havde været som forhen, saa man kunde manøvrere frit til alle Sider. Nu maa man imidlertid bøje sig for Nødvendigheden, og jeg kan ikke indse andet, end at naar der er givet Ministeren Tilladelse til at regulere Udførselen, saa betyder det en Fordel for det danske Fiskeri, at man ogsaa vil give Adgang til at begrænse Indførselen. Dette kan kun styrke det danske Fiskeri under de vanskelige Forhold, hvorunder det arbejder for Øjeblikket.

Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Hendriksen: Det er en stor Magt, det foreliggende Lovforslag tilsigter at lægge i den højtærede Ministers Hænder, men man kan beklage Forholdenes Udvikling, saa meget man vil, der er ikke noget at gøre ved det; saaledes som alt ligger, er det nødvendigt at give den højtærede Minister frie Hænder paa Omraader, hvor man ellers ikke vilde gøre det. Imidlertid vil jeg ligesom ved Behandlingen af den foregaaende Sag paa Dagsordenen udtale, at det vilde være rigtigst at præcisere, at den højtærede Minister ikke kan standse Udførsel og Indførsel af Fisk uden Forhandling med Fiskeriraadet eller Fiskerierhvervet; i Modsætning til, hvad der gælder det foregaaende Lovforslag, vi havde til Behandling, staar der imid-

lertid ikke noget herom i Bemærkningerne til dette Lovforslag. Jeg synes, det burde slaas fast, at den højtærede Minister ikke faar en saadan Bemyndigelse ganske vilkaarligt; selv om jeg naturligvis er klar over, at den højtærede Minister ikke vil benytte Bemyndigelsen paa vilkaarlig Maade, er det rigtigt og naturligt, at Erhvervets Mænd, helst gennem Fiskeriraadet, faar Lejlighed til at udtale sig om disse Spørgsmaal, før de bliver afgjort.

Medens vi i Øjeblikket har en Lov om Udførsel af Fisk, er dette den første Lov, vi faar, der giver den højtærede Minister Bemyndigelse til eventuelt helt at forbyde Indførsel af Fisk, og det er en Selvfølge, at en saadan Lovs Bestemmelser maa administreres med stor Varsomhed og Nænsomhed, for at vi ikke skal komme ud i handelspolitiske Vanskeligheder, til Skade ikke blot for Fiskerierhvervet, men for hele Samfundet. Imidlertid savner jeg i dette Lovforslag bl. a. en Bestemmelse, som findes i andre Lovforslag af samme Karakter, nemlig en Tidsbegrænsning. Medens der i det Lovforslag, vi lige har behandlet, er en Tidsbegrænsning, gaaende ud paa, at Loven skal gælde til Udgangen af 1934, gives der i dette Lovforslag en Bemyndigelse for den højtærede Minister til at forbyde Ind- og Udførsel af Fisk paa ubegrænset Tid, og det kan mit Parti ikke gaa med til. Jeg antager — haaber i hvert Fald —, at den højtærede Minister vil kunne gaa med til, at der efter Ordene i § 1: „Ministeren for Søfart og Fiskeri kan“ tilføjes: „for Tidsrummet indtil Udgangen af 1934.“ Paa et Omraade som det her omhandlede tror jeg ikke, det vil være rigtigt at give den højtærede Minister en Bemyndigelse for længere Tid.

I Anledning af de Bemærkninger, som det ærede 2det landstingsvalgte Medlem (M. C. Jensen) fremsatte om, at Halvdelen af de Bøder, der eventuelt indgaar i Kassen — forhaabentlig indgaar der slet ingen Bøder —, eventuelt skulde gaa til forulykkede Fiskere, vil jeg paa mit Partis Vegne sige, at vi kan tiltræde dette Forslag.

Rasmussen (Hvolbæk): Det forekommer mig, at man med en vis Ret kan sige, at det foreliggende Lovforslag er et nyt lille Skridt i Retning af Planøkonomi, for saa vidt man overdrager Staten Myndighed til at ordne Forhold, der før var Erhvervets egne; men Forholdene former sig paa den Vis, at det er blevet nødvendigt, at der gives Ministeren den